

Lief en leed in het rusthuis

Komedie in twee bedrijven

Auteur: Daniël Quintens

Uitgeverij: www.cts-producties.be

Decor: De Cafétaria van een rusthuis (zeker drie tafeltjes en aan elke tafel vier stoelen).
Eén ingang.

Bezetting: 3 Heren – 4 Dames – 1 jongen – 1 meisje

Jef: Zit in een rolstoel en heeft altijd jeuk op zijn rug. Hij probeert van alle situaties die zich in het rusthuis voordoen te profiteren om op zijn rug te laten krabben.

Anna: Heeft hoogheidwaanzin. Zij loopt met een wandelstok

Eugenie: Een roddeltante.

Karel: Is een pienter en vlijtig manneke in het rusthuis.

Louise: Wordt door de nieuwe directeur in het rusthuis geplaatst als spionne. Zij is de vrouw van directeur Piet.

Katy: Is de verpleegster van het rusthuis

Piet Dekleermaker: De nieuwe Directeur van het bejaardentehuis

Liesje: de koffiedame.

Ben: de kleinzoon van Karel

Korte Inhoud

Het stuk speelt zich af in de cafétaria van een rusthuis. Door diverse problemen wonen er maar een viertal bewoners meer. De directrice wordt aan de deur gezet en in de plaats komt er een nieuwe directeur, die moet uitzoeken wat de problemen zijn die aan de basis liggen van de terugloop van bewoners.

Door de verscheidene karakters van de inwoners van het rusthuis “wel te vree” gebeuren er soms komische en soms droevige situaties.

De bewoners Eugenie, Anna, Jef en Karel hebben allen een verschillend karakter, en dat zijn juist de problemen waarmee het rusthuis te maken heeft.

Eugenie, kan het niet laten om Anna lik op stuk te geven. Anna echter heeft hoogheidwaanzin en denk dat ze van hoge standing is.

Jef heeft constant jeuk op zijn rug, wat niet altijd in goede aarde valt van de medebewoners.

Karel, is de rapste inwoner van het rusthuis. Hij moet altijd de potten lijmen.

De twee dames hebben klachten over het huis, maar of die gegrond zijn dat zien we nog wel. De dienst voor intern onderzoek van rusthuizen heeft een spionne aangesteld om de klachten te onderzoeken op waarheid.

De vrouw van de nieuwe directeur wordt aangesteld om die functie naar eigen vermogen en kunde waar te nemen. Ze verkleedt zich in een oudere vrouw en gaat tussen de andere bewoners wonen.

Zij doet dat op een sublieme manier, maar of ze erin zal slagen om de gebroken potten terug te lijmen is voor velen een groot vraagteken.

Gelukkig krijg ze de hulp van Ben, de kleinzoon van Karel, maar die is verliefd op het koffiemeisje.

Een toneelavondje voor jong en oud.

Lief en leed in het rusthuis

Komedie in twee bedrijven

Auteur: Daniël Quintens
Uitgeverij: www.cts-producties.be

Eerste bedrijf.

(Het verhaal speelt zich af in de Cafétaria van een rusthuis – Katy de verpleegster komt binnen met Jef die in een rolstoel zit)

Jef

Pas op Katy, dat je nergens tegen rijdt.

Katy

Ik heb nog nooit ergens tegengereden, waarom zou ik het nu doen.

Jef

Je weet maar nooit.

Katy

Waar moet ik je plaatsen?

Jef

Daar van achter.
Eugenie zit daar ook altijd.

(Katy plaats Jef in zijn rolstoel aan een tafel)

Katy

Is het hier goed?

Jef

Ja, zo kan ik goed zien wie er allemaal binnenkomt.

Katy

Vind je het niet erg dat je hier nog alleen zit?

Jef

Het zal niet lang meer duren.

Katy

Zo, ik ben weer weg.
Heb je nog iets nodig?

Jef

Alleen een kopje koffie, of neen, breng mij maar een pintje.

Katy

Straks, als iedereen er is kom Liesje met de koffie, dan moet je maar een pintje vragen.

Jef

Allé, het is goed, ik zal nog wat wachten.

(Katy vertrekt maar Jef roept...)

Wil je nog eens op mijn rug krabben.

Katy

Oké, maar je moet de dokter naar je rug laten kijken.
Dat is niet normaal dat je altijd jeuk hebt.

(Katy krab op de rug van Jef)

Jef

Ietsje lager....
Ietsje hoger....
Ietsje meer naar links....
Ietsje meer naar rechts...
Oh, dat doet zo een deugd.

Katy

Jij bent nog niet zindelijk.
Weet je het wel zeker waar het jeukt.

Jef

Natuurlijk, ik heb daar zo veel deugd van.

Katy

Allé het is goed.
Tot straks.

Jef

Tot straks mijn bloempje.

Katy

(Kijkt nog even om en zegt)

Ouwe snoeper.

(Katy is nu van het toneel)

Jef *(tegen het publiek)*

Ik hoop dat ik niet te lang alleen moet zitten.
Je kunt tegen niemand praten en dat is vervelend.

Je moet eens goed kijken hé.
De eerste die hier zal binnenkomen is Anna.
Het is een kreng van een wijf, ze denkt dat ze een lady is.
Allé, hoe laat is het

(Jef kijkt op zijn uurwerk)

Juist geteld nog drie seconden.
drie...twee...één...
Zie je wel, ze is daar.

(Anna komt binnen en loopt met een wandelstok)

Anna

Ah, dag Jef.
Zit je hier al lang?

Jef

Nog maar een minuutje.

Anna

En heeft de verpleegster jouw gebracht?

Jef

Natuurlijk, wie anders.

Anna

Jij mag van geluk spreken dat ze dat allemaal voor jou wil doen.

Jef

Zou jij dat ook voor mij doen misschien?

Anna

Neen, natuurlijk niet.
Je denkt toch niet dat ik hier voor iedereen zou klaar staan om te helpen.
Je moet maar zien dat je hier geraakt, en daarbij in zo een oude rolstoel.

Jef

Ik hoor het al, jij zou ook voor ons niets willen doen.

Anna

Neen, natuurlijk niet, wat denk je wel?
Ik ben in het verleden andere mensen tegengekomen.
Mensen met standing.

Jef

En zou je ook niet op mijn rug willen krabben?

Anna

Allé, dat wil ik nog doen, maar je moet het niet te dikwijls vragen en tegen niemand zeggen.

Jef

Ietsje hoger....

Ietsje lager...

Ietsje meer naar links....

Ietsje meer naar rechts...

Oh dat doet zo een deugd.

Anna

Ja, nu is het wel genoeg.

Wat heb jij eigenlijk aan je rug?

Jef

Dat weet ik niet.

Anna

Je gaat toch eens naar de dokter moeten gaan

Jef

Dat heeft de verpleegster ook al gezegd.

Anna

Wel dan moet je dat doen.

(Eugenie komt binnen)

Eugenie

Dag allemaal.

Ik dacht dat ik hier de eerste zou zijn.

Anna

Dat heb je verkeerd gedacht.

Eugenie

Waar mag ik zitten.

Jef

Kom maar bij mij zitten, er is hier nog plaats genoeg.

Anna

Ja, zet je daar maar, ik ben niet gewoon van naast het gewone volk te zitten.

Eugenie

Moet ik nu krabben?

Jef

Dat zal niet nodig zijn.

Eugenie

En waarom niet.

Jef

Omdat Anna zopas gekrabd heeft.

Eugenie

Hoe, ik dacht dat zij dat niet deed.

Anna

Voor één keer en nu moet hij dat nooit meer vragen.

Mijn nagels waren bijna afgebroken.

Eugenie

(treiterend) De volgende keer moet je het aan mij niet meer vragen.

Is dat een kakmadam.

Ze denkt zeker dat ze hier de nieuwe Directeur is.

Anna

Ik heb het wel gehoord zulle.

Als je denkt dat ik doof ben, dan heb je het verkeerd voor.

Eugenie

Ik zeg toch geen kwaad over jou.

Anna

Ach neen.

Wat zij je daarjuist, dat ik dacht dat ik de nieuwe Directeur ben.

Eugenie

Neen, dat heb ik niet gezegd.

Nietwaar Jef?

Jef

Euh...euh...

Ik zou het niet....

Eugenie

Zie je wel ik heb dat niet gezegd.

Alleen heb ik gezegd dat we een nieuwe Directeur zullen krijgen.

Anna

Ik zal het maar geloven zeker.

Eugenie

Geloof wat je wilt.

Maar ik weet wat ik gezegd heb.

Jef

Jij hebt gezegd dat...

Eugenie

Moet ik eens op je rug Krabben, Jeftje?

Jef

Oh, als je dat wilt doen.

(Eugenie krabt op de rug van Jef)

Ietsje meer naar boven....

Ietsje meer naar rechts....

Ietsjes meer naar links...

Ietsje meer naar beneden...

Oh dat doet toch zo een deugd.

Eugenie

Is het nu genoeg?

Jef

Ja. Het is genoeg.

Eugenie

En heb ik nu iets gezegd over Anna

Jef

Bijlange niet.

Je hebt gezegd dat er een nieuwe Directeur komt.

Eugenie

Zie je wel

Anna *(tussen haar tanden)*

Leugenaarster.

(Verpleegster Katy, komt binnen met een nieuwe bewoonster van het rusthuis)

Katy

Dag iedereen.

Iedereen

Dag Katy.

Katy

Kijk ik heb hier een nieuwe bewoonster van het rusthuis mee.

Haar naam is

Anna

Nog zo een oud wijf.

Kun je geen betere vinden... eentje met standing.

Je moet dat eens bezien.

Het is precies de dood op geitenpoten.

Katy

Een beetje op je gemak hé, Anna

Ik zei, haar naam is Louise

Iedereen

Dag Louise

(Louise zegt niets terug maar kijkt verdwaast rond in de Cafétaria)

Katy

Jullie moeten niet te veel verlangen van Louise, want ze is doof en kan moeilijk praten.
Ze kan eigenlijk helemaal niet praten.

Anna

Ze kan ook moeilijk lopen zie ik.

Eugenie

Dat is geen probleem, wij zullen haar wel helpen.

Katy

Bij wie mag ze zitten?

Anna

Niet bij mij, ik ben allergische van zulk volk.

Eugenie

Zet ze maar bij ons.

Nietwaar Jef

Jef

Hoe meer zielen aan tafel, hoe meer vreugde.

Anna

Ja, dan kunnen jullie goed roddelen.

Drie van dezelfde soort.

(Nu komt Karel het pieterig manneke binnen)

Karel

Dag iedereen.

Oei, ik denk dat ik wat laat ben.

Anna

Neen, je bent nog niet te laat.

Karel

Ik dacht, ze zijn al met de koffie geweest.

Waar zal ik vandaag eens zitten

Anna

Kom, zet je maar bij mij, dan kunnen wij een beetje op niveau praten.

Karel

Och, waarom niet, het is toch allemaal hetzelfde waar ik zit.

Anna

Wat bedoel je daar mee?

Karel

Dat het allemaal brave mensen zijn.

Anna

ALLEMAAL

Dan ken je ze nog niet goed

Eugenie

Heila, op het gemak hé.

Jij bent niet beter dan ons zulle.

Karel

Wat zie ik daar...

Een nieuwe bewoonster.

Ik ga met haar eens kennis.

(Karel staat op en loopt naar de andere tafel tot bij Louise)

Anna

Je gaat moeten luid praten, want ze hoort niet goed.

Eugenie

En ze kan niet praten.

Karel

Dag mevrouwtje.

En hoe is je naam.

Anna

Heb je niet gehoord wat ik daarjuist zei.

Ze kan niet horen en ze is stom.

Eugenie

Heila daar, een beetje beleeft hé.

Moeial.

Karel

Wie weet hoe ze heet.

Jef

Heet... heet...

Zij staat niet heet.

Karel

Ik bedoel haar naam, ondeugend ventje.
Je gaat ook nooit je leven beteren.

Anna

Wat zou hij.
Als je zo geboren bent, dan is het voor de rest van je leven.

Eugenie

Haar naam is Louise.

Jef

En ze is doof en stom

Anna

Dat hebben we al gezegd.

Jef

Sorry.... Moeial.

Karel

Dag Louise.

(Louise kijkt naar Karel en dan weer rond in de cafétaria)

Jef

Dat is toch erg hé, Karel

Karel

Wat is er erg.

Jef

Ze ziet er nog wat jong uit en al zo gesteld.

Karel

Ja, Jef, we hebben het niet zoals we willen.

Anna

Dat is juist, Karel.
Ik zou wel weten wat ik zou willen.

Karel

En wat is dat.

Eugenie

Zie je dat niet, dat zij verliefd is.

(Karel gaat terug bij Anna zitten)

Karel

Is dat waar wat Eugenie daarnet zei.

Anna *(een beetje verlegen)*

Euh...euh...

Karel

Maar wat is het nu.

Anna

Dat kan ik niet zeggen.

Eugenie

Zie je wel, dat ik weer eens gelijk heb.

Anna

Jij moet meer je mond houden, babbelaarster.

(Nu komt de nieuwe Directeur binnen)

Piet

Dag allemaal.

Mijn naam is Piet Dekleermaker en ik ben de nieuwe Directeur van dit rusthuis.

Iedereen

Dag meneer de Directeur.

Piet

Zeggen jullie maar gewoon meneer Piet.

Nietwaar

Iedereen

Ja meneer Piet.

Piet

Hebben jullie het hier naar jullie zin?

Iedereen

Ja, meneer Piet

Piet

Dat hoor ik nu eens graag.

Tenslotte betalen jullie hiervoor.

Nietwaar?

Iedereen

Ja meneer Piet

Piet

Je weet, als er klachten zijn dan moeten jullie het maar zeggen.

Nietwaar

Iedereen

Ja meneer Piet

Piet

Zo, nu hebben wij met elkaar eventjes kennis gemaakt.

Ik ben terug weg, en niet vergeten hé?

Als er problemen zijn, dan moeten jullie het aan mij komen vertellen.

Dag iedereen

Iedereen

Dag meneer Piet

(Piet gaat weg)

Anna

Problemen...problemen.

Er zijn hier niets anders dan problemen.

(Treiterend) Nietwaar.

Eugenie

Welke problemen bedoel je?

Anna

Was die andere Directrice niet goed genoeg misschien

Eugenie

Wel...euh...

Ik zou het niet weten, maar er waren toch wel een paar incidentjes gebeurd.

Karel

Welke incidentjes bedoel je?

Eugenie

Het eten was toch niet altijd lekker.

En de verpleging was toch niet altijd zoals het zou moeten zijn.

En...

Anna

En je tong is wat te lang.

Eugenie

Is het niet waar misschien, wat het eten betreft.

Anna

Ik vond het toch altijd wel lekker.

Eugenie

Allé, het is al vier uur en ze hebben de koffie nog niet gebracht.

Anna

Het is nog geen vier uur.
Het is vijf voor vier

Eugenie

Op mijn uurwerk is het vier uur.

Anna

Jou uurwerk?.
Het is eentje uit de bazaar zeker.

Eugenie

Is dat nu niet gelijk van waar dat uurwerk komt.

Anna

Zo goedkoop, dat kan niet goed lopen.
Mijn uurwerk is een Verdal, en die uurwerken lopen altijd correct.

Eugenie

En Jef, hoe laat is het op jou uurwerk.

Jef

Wil je eerst op mijn rug krabben.

Eugenie

Allé, ik zal het nog eens doen.

Anna

Je doet niet liever, als het maar een man is.

(Eugenie begint te krabben)

Jef

Ietsje meer naar boven....
Ietsje meer naar rechts....
Ietsjes meer naar links...
Ietsje meer naar beneden...
Oh dat doet toch zo een deugd.

(Louise begint luid te lachen)

Louise

Hahahahahahaha.....

Anna

Wat heeft dat mens?

Karel

Ze is vrolijk.

Anna

Dat kan niet.

Karel

Waarom niet

Anna

Ik heb hier nog nooit iemand gezien die vrolijk is.

Karel

En ik dan.

Ik ben toch altijd vrolijk.

Anna

Jij bent een uitzondering.

Karel

Oh die vrouwen toch.

Anna

En zeker die daar.

Eugenie

Je moet eens luisteren Jef.

Ze denkt weer dat ze de directeur is.

Jef

Wat zeg je Eugenie

Eugenie

(luider)

Ze denkt dat ze het weer beter weet.

Jef

Ik heb niets gehoord.

Maar, toch bedankt om te krabben.

Eugenie

Karel, wil jij eens kijken waar de koffie blijft?

Anna

Heila..heila

Wie denkt er nu wie de baas is?

Commandeur.

Eugenie

Oei, ze is weer op haar tenen getrapt.

Karel

Zwijg jullie nu eens.

Kunnen jullie nu niet gezellig eens praten zonder ruzie te maken.

Eugenie

Het is al goed.
Ik zeg niets meer.

Jef

Ik heb weer zo jeuk.

Eugenie

Moest je, je meer wassen dan zou het niet jeuken.
Of zit je rug vol met steenpuisten misschien?

Anna

Bah, zulke vieze woorden.

Eugenie

Er is niet vies aan dat woord.

Karel

Maar, ga je nu eens zwijgen.

Anna

Dat kan ze niet.
Het altijd hetzelfde.
Ze moet altijd het laatste woord hebben.
Dat oud wijf.

Eugenie

Heila.
Een beetje op je woorden letten hé.
Als je denk dat ik oud ben, je heb je eigen nog niet goed in de spiegel gezien zekerst.
En die wandelstok? Heb je die voor de luxe misschien.

Anna

Ja lach nog een beetje.
Ik zal eens naar de verpleegster roepen.

(Anna roept)

Katy...
Katy..

(De Katy komt binnen)

Katy

Ja Anna, wat is er?

Anna

Wanneer komt de koffie?

Katy

Is er hier nog niemand geweest?

Eugenie

Neen, zoals altijd.

Anna

Zwijg nu toch, ik ben bezig tegen Katy.

Katy

Dames.

Een beetje respect voor elkaar zou hier niet misstaan.

Anna

Het is zij die altijd begint.

Eugenie

Wat zeg je, altijd ik die begint.

We zullen het maar geloven.

Serpent.

Anna

U bent het.

Eugenie

Neen, jij bent het die altijd begint.

Katy

Dames voor de laatste keer

HOU DAAR MEE OP.

Karel

Vrouwen toch.

Ze kunnen elkaar niet uitstaan.

Nietwaar mijn Katytje.

(Karel doet een beetje verliefd naar de Katy)

Katy

Ik zou het nog geloven ook Don Juan.

Karel

Wat zeg jij dat toch mooi.

Katy

Allé, ik ga eens vragen in de keuken waar de koffie blijft.

En... dames.

Geen ruzie meer maken hé.

(Katy gaat weg en loopt langs Karel die eens op haar achterste slaat)

Karel

Ik zal er op toezien dat het niet meer gebeurt, schatje

Katy

Ja, het is al goed.

Hou maar je handen thuis, ondeugende Opa.

(Nu is Katy weg)

Karel

Wat zegt ze dat toch mooi.

JIJ ONDEUGENDE OPA.

Het is precies een engeltje.

Eugenie

Allé, Karel.

Op jou ouderdom, hoe is dat toch mogelijk.

Anna

Ja, de oude bok lust ook nog een groen blaadje.

Ik denk dat hij iets tekort heeft.

Eugenie

Lap, ze begint weer.

Karel

Gaan jullie nu eindelijk eens stoppen met elkaar te pesten.

Jullie zijn precies kleine kinderen.

Jef

Eugenie, krabt nog eens op mijn rug.

(Eugenie krabt)

Ietsje lager

Ietsje hoger.....

Ietsje meer naar links.....

Ietsje meer naar rechts....

Och..... dat doet deugd.

Eugenie

Ja, zo is het wel genoeg.

Jef

Ga je nu al stoppen?

Jammer

Anna

Wat is er jammer.

Jef

Dat ik vooraan geen jeuk heb.

Anna

Zwijg maar.

Op jou ouderdom zou ik daar niet meer durven aan denken.

Jef

Wat zeg je?

Anna

Dat heb je wel gehoord.

(Liesje de Koffiedame komt met de koffie en kijkt naar Karel)

Liesje

Van mij blijven hé.

Oude snoeper.

Karel

Ik zou niet durven.

Liesje

Ik ben hier met jullie koffie.

En niet morsen.

Anna

Wij niet.

Eugenie

Wij ook niet.

Liesje

Allé het is goed.

Tot straks en als je iets nodig hebt dan moet je maar roepen.

Jef

Zeg Liesje, kan ik een pintje krijgen in plaats van koffie?

Ik heb zo grote dorst.

Liesje

Ik zal direct eentje brengen.

Anna

Als het zo lang duurt als die koffie, dan zal hij doodliggen van de dorst.

Liesje

Wat zeg je Anna?

Anna

Och, niets ik was luidop aan het denken.

Eugenie

Ze was weer aan het roddelen, wilt ze zeggen.

(Liesje gaat weg en Ben, de kleinzoon van Anna komt binnen. Liesje en Ben bekijken elkaar eens goed en dan gaat Ben naar zijn Opa Karel)

Ben

Dag opa.

Karel

Dag jongen.

Ben

Dag iedereen.

Iedereen

Dag Ben

Ben

Gaat het hier al wat beter?

Ik zie dat jullie koffie aan het drinken bent?

Anna

Dat heb je goed gezien Ben.

Karel

Dacht je misschien dat hij blind is?

Anna

Maar neen, dat is maar antwoorden.

Jef

Ik heb een pintje gevraagd.

Ik hoop dat ze hem niet vergeet.

Ben

Zeg Opa, wie was dat meisje.

Karel

Dat is onze koffiemeisje.

Mooi hé?

Ben

Ik zou het nog een beetje geloven.

Waar woont dat stuk.

Karel

Dat weet ik niet, je zult het haar moeten vragen.

Ben

Weet jij dat Anna?

Anna

Hoe zou ik dat moeten weten, ik ken haar zelfs niet.
En daarbij, met personeel heb ik geen vriendschapsbanden.

Ben

Het was maar een vraag.

Eugenie

Ik zou denken dat je verliefd aan het worden bent.

(Liesje komt met een biertje voor Jef, maar plaats hem bij Karel – Ben kijkt wel heel verliefd naar Liesje en andersom, tot Ben zegt.....)

Ben

Liesje?

Liesje

Ja Ben.

Ben

Dat pintje was voor Jef

Liesje

Oh, sorry.

Ben

Dat is niets.
Ik ga het wel bij Jef zetten.

Liesje

Dank u

(Liesje verlaat het toneel)

Anna

(misprijzend) Oh God, ze weet niet meer wat ze doet, spaar ons daar van.
Ben, je mag nooit verliefd worden op gewoon volk.
Jij moet een meisje zoeken met standing om te trouwen.

Ben

Waarom zeg dat, Anna?

(Louise begint te kuchen)

Louise

Kuch...kuch...kuch...

Ben

Oei, wie is dat?

Hebben we hier een nieuwe bewoonster.

Anna

Niet van aantrekken, Ben.

Ben

Toch ga ik eens goede dag zeggen tegen ...

Eugenie

Louise

Ben

Ah dag Louise?

En hoe gaat het?

Eugenie

Louise is doof en stom.

(Ben gaat op zijn knieën voor Louise zitten en ze kijken recht in elkanders ogen, alsof Louise iets wil zeggen)

Ben

Wat is er Louise?

Louise

Euh.....

Anna

Ze kan niet spreken Ben.

Je verkwanselt je tijd.

Ben *(brutaal)*

Zwijg Anna

Eugenie

Eindelijk eens op je plaats gezet.

hahahahahahaha

Ben

Zwijg jij ook maar.

Anna

En jij ook.

hahahahahahaha

*(Karel komt ook bij Ben staan die nog altijd op zijn knieën zit voor Louise.
Ze kijken nog altijd in elkanders ogen)*

Karel

Ben.... Ben....

Ben

Laat me met rust Opa.
Louise wil iets tegen mij zeggen.

Karel

Ik denk..., dat wij beter voor een tijdje naar onze kamer zouden gaan.
Kom Dames, we gaan naar onze kamers.

Jef

En ik dan?

Karel

Ik zal je wagentje wel voortduwen.

(Iedereen heeft het begrepen en vertrekken . Louise en Ben bewegen niet terwijl de andere weg gaan.)

Anna

Ben, Ik kom straks terug

Karel

Kom Anna, wij komen straks allemaal terug.

*(iedereen is nu weg, behalve Ben en Louise – Ben neemt een stoel en ga bij Louise zitten –
Ben begint tegen Louise te praten maar zij doet niets anders dan glimlachen als Ben iets zegt.
Het gesprek van Ben en Louise loopt langzaam)*

Ben

Louise....

(Louise glimlacht)

Wat is er met U gebeurd?
Ik denk dat u mij iets wil vertellen.

(Louise glimlacht)

Ben je hier niet graag?
Maken ze je het moeilijk?

(Louise glimlacht)

Oh Louise, kon ik maar in je ogen lezen.

(Louise gaat langzaam met haar hand naar haar zak van haar kleed en Ben bekijkt dat)

Zit er daar iets in
Mag ik het uithalen?

(Louise glimlacht en Ben neemt langzaam de foto uit de zak van Louise en bekijkt die goed – dan toont hij hem even aan Louise)

Is dat je kleinzoon?
Wat is er met hem gebeurt?

(Louise glimlacht en Ben draait de foto om – hij kijkt verbaasd en leest wat er op de foto staat)

Ben.... .., dat is dezelfde naam als de mijne.
Spijtig Louise dat je me niet kan vertellen wie dat is.

(Ben stopt de foto terug in haar zak)
(Louise glimlacht)

Louiseke, dat is een mysterie dat nooit opgelost zal worden.
Ik denk dat ik maar beter wegga.
Allé, Louise in zal iemand vragen om bij u te komen zitten.

(Ben gaat weg, maar Louise.....)

Louise

Ben...

(Ben draait zich verbaasd om)

Ben

Hoor ik goed?
Heb jij me naam gezegd.

Louise

Inderdaad Ben.

Ben

Maar jij kunt spreken...

Louise

Natuurlijk.

Ben

En ook horen.

Louise

Wat dacht je?
Dat ik doof en stom ben?

Ben

Dat zegt toch iedereen.

Louise

Iedereen...iedereen.

Ik heb nooit gezegd dat ik doof en stom ben.

Ben

Neen, natuurlijk niet.

Maar, je moet toegeven, dat je zeer goed je best gedaan hebt om het te laten geloven dat je doof en stom bent.

Louise

Eigenlijk wel.

Ben

Waarom doet u dat.

Er moet toch een goede reden zijn om zo een opvoering te geven.

Er zouden veel actrices jaloers op zijn.

Louise

Luistert.

Ik ben hier geplaatst op aanvraag van de commissie van onderzoek naar wanpraktijken in de rusthuizen.

Ben

Is er dan een klacht binnengekomen?

Louise

Naar het schijnt zouden er diverse klachten binnengekomen zijn.

Ben

En hebben ze al maatregelen getroffen?

Louise

Ja, eentje.

Ze hebben een nieuwe Directeur aangesteld.

Ben

Is hij ook op de hoogte van uw onderzoek?

Louise

Daar kan ik geen antwoord op geven.

Maar ik ben een beetje bang, al ze het zouden ontdekken dat ik hier kom spioneren, dat ze dan heel boos op mij zullen zijn.

Ben

Als ze boos zijn dan zijn ze nog maar in de helft en daarbij zij horen dat niet te weten.

Louise

Ga je het hen niet vertellen.

Ben

Natuurlijk niet, wat denk je wel van mij?

Louise

Dus, mag ik voortdoen zoals ik bezig was.

Ben

Natuurlijk, mag je voortdoen zoals je bezig was.
Dat is ons geheimpje.

Louise

Ik zou nog iets willen vragen.

Ben

Vraag maar.

Louise

Ik heb daarnet toen Liesje binnenkwam je ogen eens goed bekeken.
Ik geloof dat je verliefd op haar bent.

Ben

Het is de eerste maal dat ik dat meisje zag.
Kan je dan zo meteen verliefd worden?

Louise

Dat is liefde op het eerste gezicht.
Nog nooit van gehoord?

Ben

Wel al gehoord, maar ik heb dat nog nooit meegemaakt.
Ik weet zelfs niet hoe dat aanvoelt.

Louise

En voelde dat lekker aan?

Ben

Ja....
Eigenblijk voelde dat wel lekker aan.

Louise

Zie je wel.
Liefde op het eerste gezicht is nog zo slecht niet.
Weet je wat?
Ga haar eens vragen of zij mij eventjes gezelschap wil houden, tot dat de andere terugzijn.

Ben

Dat is nog geen slecht idee.

Ik ga het direct vragen.

(Ben verlaat het toneel)

Louise

We zullen rap zien of dat meisje ook een beetje verliefd is op Ben.

(Liesje komt binnen en Louise valt weer in haar rol)

Liesje

Ah, Louiseke.

Ben, heeft daarnet gevraagd of ik even tijd had om jou een beetje gezelschap te houden.

(Louise glimlacht)

Het is .

In feite kan ik hier alles vertellen wat ik wil, je hoort het toch niet.

(Louise glimlacht)

Die Ben is een toffe kerel.

Ik geloof dat ik een beetje verliefd op hem bent.

(Louise glimlacht)

Ik geloof Louiseke dat je het toch een beetje verstaat hé.

Wel toen ik die jongen voor het eerste zag was ik stapel gek van hem.

Ze noemen dat verliefd zijn op het eerste gezicht.

(Louise glimlacht)

Ik durf het hem niet vertellen hoor.

Eigenlijk hoort dat niet, dat een meisje zegt dat ze verliefd is.

De jongens moeten dat eerst doen.... Allé, dat was toch in de tijd van mijn ouders zo.

(Anna komt terug binnen)

Anna

Oh Louise, zit jij hier zo alleen?

Liesje

Neen, ik zit toch bij haar.

Anna

Jij bent toch maar het koffiemeisje, jij hoort te werken en niet hier te zitten.

Vooruit aan het werk, of ik ga eens met de Directeur praten.

(Liesje loopt weg zonder iets te zeggen)

Waar is Ben toch.

Ik dacht dat hij jou gezelschap ging houden terwijl wij weg waren.

(Ben komt binnen)

Ah, daar ben je.
Waar heb jij gezeten.

Ben

Ik moest nog iets regelen.
Waarom heb jij Liesje weggestuurd?

Anna

Omdat zij moet werken en hier niet zitten nietsdoen.

Ben

Ik heb haar gevraagd om eventjes op Louiseke te passen.

(Karel komt binnen)

Anna

Dat zijn geen manieren.
Personeel wordt geacht te werken en niets anders

Karel

In jou tijd misschien
In de moderne tijd moet het personeel van alles kunnen.

Ben

Daarom is dat ook zo een zware job.

Karel

Ik mag fier zijn dat ik zo een kleinzoon heb.

Ben

En ik mag fier zijn dat ik zo een Opa heb.
Er kunnen dat niet veel zeggen.

(Eugenie komt terug binnen met Jef die in zijn rolstoel zit)

Eugenie

Zijn jullie over mij aan het kletsen?

Anna

Wat zou er over u moet gekletst worden.
Iedereen weet toch welk een vuile tong je hebt.

Eugenie

Allé, zijn we weer bezig ja.
We zouden eventjes moeten praten over de slechte dienstverlening hier.

Karel

Slechte dienstverlening?
Er is hier geen slechte dienstverlening.
Alle personeelsleden zijn toch vriendelijk mensen.
Nietwaar Jef.

Jef

Euh...
Wil je eventjes op mijn rug krabben.

Anna

Ik niet meer.

Eugenie

En ik ook niet.
Ik denk dat hij puisten heeft op zijn rug.

Karel

Kom Jef ik ga eens krabben.

Jef

Neen, het jeukt al niet meer.

Anna

Zie je wel?

Eugenie

Wat?
Zie je wel

Anna

Wel, als er een man wil krabben dat heeft meneertje opeens geen jeuk meer.

Karel

Kom, we zullen eens met zijn allen aan tafel zitten en zeggen wat er op ons hart ligt.

Ben

Sorry, maar ik moet nog iets regelen.
Tot Straks

Iedereen

Tot straks Ben.

(Ben verlaat het toneel)

Anna

Dat is nog geen slecht idee.
Kom, we zetten ons aan mijn tafel.

Karel

Waar waren we gekomen?

Ah ja, kom we zetten ons de tafel van Anna.

Eugenie

Ah neen hé.

We zetten ons aan mijn tafel.

Anna

Waarom aan jou tafel?

Is er iets mis aan mijn tafel?

Eugenie

Aan mijn tafel is er ook niets mis.

Dus, we zetten ons aan mijn tafel.

Jef

Gelukkig heb ik mijn stoel.

Ik hoef op geen enkele stoel van jullie te zitten.

Karel

Dames, is dat nu niet gelijk aan welke tafel we zitten.

Tafel is tafel en stoel is stoel, of niet soms.

Louise maakt daar geen problemen van.

Kom we zetten ons hier aan die tafel, daar zit toch nooit niemand.

Eugenie – Anna

Oké.

Karel

Potverdorie.

Altijd ruzie maken.

Ik denk dat de meeste miserie van jullie zelf komen.

Jef

Allé, wie gaat er beginnen.

Anna

Ik ga beginnen.

Eugenie

Neen, ik ga beginnen.

Anna

Waarom jij?

Eugenie

Omdat ik veel te vertellen heb.

Anna

En ik niet misschien?

(Karel slaat met zijn vuist op tafel)

Karel

HOU DAAR MEE OP.

Anna – Eugenie

Ja, het is goed.

Anna

Je moet zo uit je vel niet springen.

Eugenie

Wij zijn niet doof zulle.

Bullebak.

Karel

Ik zou anders denken van wel.

Allé, Anna begint.

Anna

Wel ik heb klachten over de verpleegster.

Eugenie

Ik niet.

Jef

Ik ook niet.

Anna

Hoe jullie ook niet.

Jef

Wel neen, telkens als ik vraag om even te krabben dat doet ze dat.

Anna

Dat is het juist.

Als ik vraag om mijn krant te halen, dan wil ze niet.

Maar om jou te krabben wel.

Karel

Is dat nu zo erg.

Het is goed voor je bloedsomloop.

Eugenie

Zo blijf je in beweging.

Karel

Beweging is de beste medicijn tegen stijfheid.

Dus: klacht afgewezen.

Volgende klacht.

Louise

Hahahahahahaha

Anna

Wat krijgt die nu?

Jef

Niet op letten.

Dat mens is zwaar ziek.

Anna

Dat koffiemeisje heb ik hier zien zitten bij Louise

Nietwaar Louise

(Louise glimlacht)

Zou ze het verstaan hebben?

Eugenie

Natuurlijk niet, zij hoort niets.

Anna

Wel zoals ik zei, dat koffiemeisje zat hier gewoon niets te doen.

Ik vind dat het niet kan, dat een personeelslid bij ons komt zitten.

Dit is hier onze privé cafetaria.

Karel

Misschien had dat meisje een rustpauze en kwam ze Louise eventjes gezelschap houden?

Jef

Dat zou kunnen.

Karel

We geven haar het voordeel van de twijfel.

Dus: klacht afgewezen.

Anna

Weeral.

Louise

Hahahahahahahahaha

Eugenie

Zou ze het toch verstaan hebben?

Anna

Ze is zo doof als een patat.
Ze kan dat niet gehoord hebben.

Karel

Allé, de volgende klacht.

Jef

Onze Directeur vind ik maar niets.
Hij is altijd op ons geld uit.

Eugenie

We hebben toch een nieuwe?

Jef

Ah ja, het is nog waar ook.
Hoe kunnen wij dan weten dat hij op ons geld uit is.

Karel

Klacht afgewezen.

Louise

Hahahahahahahaha

Anna

Allé Louise stopt toch daar mee.
Wij zouden nog kunnen denken dat je toch hoort wat wij zeggen.

Karel

Volgende klacht?

Jef

Zou er iemand eventjes kunnen krabben?

Anna

Allé Eugenie...krabben

Eugenie

Nog goed voor één keer.

(Anna krabt)

Jef

Ietsje lager....
Ietsje hoger....
Ietsje meer naar links....
Ietsje meer naar rechts...
Dat doet deugd.

Eugenie

Is het genoeg?

Jef

Dank u wel.

Ik zal je indachtig zijn in mijn testament

Anna

Maar de volgende keer wil ik wel eens krabben zulle

Eugenie

Nu moet je luisteren

Onze jaloerse babbelkous

Anna

Zeg....

Karel

Ik heb daarjuist gevraagd.

DE VOLGENDE KLACHT

Anna

Het krabben van Jef.

Ik vind dat HEEL vervelend.

Karel

Wat zal je doen Jef?

Jef

Ik zal de dokter eens naar mijn rug laten kijken.

Karel

Opgelost.

Dus: Klacht afgewezen.

Volgende Klacht?

(iedereen zwijgt)

Louise

hahahahahahaha

Karel

Geen klachten meer?

(Ben komt binnen)

Ben

Ah, jullie zijn er allemaal.

Hoe?

Niemand op zijn eigen stoel.

Wat is er gaande?
Is er revolutie?

Eugenie

Wij zijn bezig met klachten over dit rusthuis samen te bespreken.

Ben

En?
Zijn er veel klachten

Eugenie

Heel veel, maar we hebben ze nog niet allemaal besproken.
We moeten nog eens praten over de slechte verwarming tijdens de winter, en de vuile toiletten en de

Ben

Weet je wat?
Jullie schrijven ze allemaal op een papiertje en heef die dan aan mij.
Ik zal ze eens zien als er geen twee zelfde bijstaan.
Akkoord iedereen?

Iedereen

Akkoord

(de verpleegster komt binnen)

Katy

Dames en heren.
Het is tijd voor het eten.
Mag ik jullie beleefd verzoeken zich naar de eetzaal te begeven.

Anna

Oei, dat is beleefd.

Eugenie

Wij zijn dat niet gewoon zulle.

Karel

Ze vraagt dat toch elke keer op een beleefde manier

Jef

Niet op reageren Karel, dames vergeten rap.

Ben

Ik zal Louise wel meebrengen.

Anna

Ik ga Jef duwen.

Eugenie

Neen, ik ga dat wel doen.

Katy

Dames, het is mijn plicht om dat te doen.

Ga jullie maar naar de eetzaal

Eugenie

Oei, ze wil ook in zijn testament staan?

Anna

Ik zou het nog geloven.

(iedereen vertrekt, behalve Louise en Ben – als ze weg zijn vraagt Ben....)

Ben

En louseke?

Al wat meer gehoord?

Louise

Ik ga dat morgen vertellen.

Ik weet nog niet genoeg.

Ben

Neen, ik bedoel van Liesje.

Louise

Ah, van liesje?

Kom vanavond maar eens naar mijn kamer, ik zal je alles vertellen wat Liesje tegen mij zei.

Ben

Waar is je kamer?

Louise

Kom ik ga het in je oor fluisteren.

(Louise fluistert in Ben zijn oor)

Ben

Het is nietwaar?

Als ze dat te weten komen, dan zal het oorlog zijn.

Louise

Maar bijlange niet.

Ik ga er voor zorgen dat alles in orde komt.

Ben

Oké

Kom we zijn ook weg.

We mogen ze niet te lang laten wachten, of ze krijgen nog argwaan.

(Louise en Ben verlaten nu ook het toneel)

Einde eerste bedrijf.

Tweede bedrijf

(tafels en stoelen zijn ondertussen terug netjes geplaatst – Ben komt binnen met vier blaadjes papier in zijn hand, hij zet zich aan een tafeltje en bekijkt de blaadjes)

Ben

Oei, deze is van Anna.
Geen problemen in het rusthuis.
Tweede blaadjes is van Eugenie.
Geen problemen

(Liesje komt ongemerkt binnen en luistert naar Ben)

Nu deze van Jef
Geen problemen.
Deze van Opa.
De vrouwen maken te veel ruzie.

Liesje

Ik wist niet dat Karel jou Opa is.

Ben *(geschrokken)*

Liesje?
Wat kom jij hier doen?
Sta je hier al lang?

Liesje

Neen, nog maar pas.
Ik zei, ik wist niet dat Karel je Opa is.

Ben

Er zijn nog dingen die je niet weet.

Liesje

Ja welke?

Ben

Dat zal ik je nog wel eens vertellen.

Liesje

Wat die klachten betreft.
Zijn er klachten over mij?

Ben

Maar neen, mijn boeleke.

Liesje

Wat zeg je daar?

Ben

Kom eens bij me zitten, ik moet iets vertellen.

Liesje

Er zijn toch geen klachten hé.

Ben

Maar neen

Liesje

Heel zeker?

Ben

Natuurlijk ben ik zeker.

Ik ben het zelfs heeeeeeeeeel zeker.

(Liesje zet zich nu naast Ben)

Liesje

En zeg eens, wat is er.

(Ben neemt Liesje haar hand en Liesje bloost)

Ben *(een beetje beschaamd)*

Wel Liesje, die dingen die jij nog niet weet zijn Euh....euh...

Liesje ik ben.... Euh...

Hoe moet ik dat nu zeggen.

Liesje

Rechtuit spreken, dat is nog het beste.

Ben

Liesje ik ben verliefd op u.

(Liesje bloost)

Liesje

Eigenlijk moet ik ook iets zeggen.

Ik ben ook een beetje verliefd op u.

Ben

Zullen we dan samen.....

(ze geven elkaar een kus en Opa Karel komt op dit moment binnen)

Karel

Dat is nu eens op heterdaad betrapt.

Ben

Euh... Opa.... Vind je dat erg.

Karel

Wat?

Ben

Dat ik verliefd bent op Liesje

Karel

Maar neen jongen.

Maar weten je ouders dat al?

Ben

Ik heb er gisteravond over gesproken.

Karel

En wat zeiden ze?

Ben

Dat ik de weg van mijn hart moet volgen.

Karel

Dat zijn nog eens deftige mensen.

En jij Liesje, heb jij het al verteld tegen je ouders dat je verliefd bent.

Liesje

Neen, ik heb nog geen tijd gehad.

Karel

Allé, ga het maar rap vertellen.

Liesje

Maar ik moet hier nog werken.

Ik kan hier niet weg.

Wat zou de directeur daar van zeggen.

Karel

Dat kan geen kwaad.

Ik ga het de directeur wel uitleggen.

Hij is nog zo kwaad niet zulle.

Liesje

Allé tot ziens.

Ben

Moet ik meegaan?

Liesje

Neen, ik ga alleen.

(zij heeft nog rap een kus aan Ben)

Karel

Ben, ik heb het toch getroffen hé.
Met zo een kleinzoon.
Wij mogen fier zijn dat we goed overeenkomen.
En ik ben blij dat je regelmatig op bezoek komt.

(Katy komt binnen met Louise)

Katy

Kom Louise, zet je maar op de stoel van Anna.

Ben

Dat is om miserie vragen.

Katy

Neen, ze moet eens leren dat de cafétaria voor iedereen is.

Karel

Dat is eens gesproken.

Ben

Och, dat is waar ook.

Karel

Ik moet weg, maar Ben zal nog een beetje blijven.
Nietwaar Ben?

Ben

Ja Opa.

Karel

Goed, allé tot straks

(Katy en Karel verlaten het toneel)

Ben

En Louiseke, heb je al nieuws.

Louise

Ik ben er zeker van dat Liesje op jou verliefd is.

Ben

Dat ben ik ondertussen ook al te weten gekomen.
Daarnet was ze hier, en zij heeft het mij gezegd.

Louise

En?

Ben

Wij hebben elkaar gekust.

Louise

Allé, dat is goed.
Ik heb nog nieuws voor je.
Hier een brief van de directeur.

Ben

Van de directeur?
Is dat waar?
Dank u wel.

(Ben doet de brief snel open en leest vlug – dan springt hij recht en roept dat iedereen het hoort...)

JOEPIE. Het is gelukt.

Louise

Mag ik weten wat er gelukt is?

Ben

Natuurlijk, want je zult het toch te weten komen.
Ik mag hier morgen beginnen te werken als verpleger.

Louise

Och, eigenlijk wist ik dat al.

Ben

Wist jij dat al?

Louise

Natuurlijk, want ik heb de selecties meegemaakt.
Er waren vijf kandidaten, maar er was maar 1 man bij en die hebben we gekozen.
Katy kan wel een man gebruiken, met al dat zwaar werk.

Ben

Bedankt hé.

(Ben heeft een kus aan Louise)

Louise

Laat maar.
Kom ik ga weer mijn rol spelen, want als de andere binnenkomen zouden we direct ontmaskert zijn.

Ben

Wanneer ga je het hen vertellen.

Louise

Oh, dat weet ik nog niet.
De tijd moet rijp zijn daarvoor.

(Anna en Eugenie en Jef komen binnen en Louise zit weer verdwaasd te kijken)

Anna

Wie zit er daar op mijn stoel?

Ben

Ons Louiseke

Anna

Ach, eigenlijk waarom niet.
Ieder stoel is toch gelijk.

Eugenie

Waar gaan we dat nu schrijven.
Anna, is nu eens niet op haar tenen getrapt.

Anna

Vanaf nu zal ik mijn karakter veranderen.
Alle mensen zijn gelijk voor de wet.

Eugenie

Ewel, als jij het zegt.
Ik ook.
Alle mensen zijn gelijk voor de wet.

Jef

En weten jullie wat ik gisteravond gedaan heb?

Anna – Eugenie

Hoe zouden wij dat kunnen weten?

Jef

Wel, ik ben naar de dokter geweest.

Anna

En wat zei de dokter?

Jef

Dat die jeuk op mijn rug te wijten is aan mijn onderhemd.

Eugenie

Jou onderhemd?

Jef

Ja, mijn onderhemd.
Ik ben allergisch aan die stof waarmee mijn ondergoed gemaakt is.

Eugenie

Dat is een goeie.
En wij maar krabben en dachten dat het puisten waren.

Anna

Ik heb niet teveel gekrabbd, maar allé ik ben blij dat je ervan af bent.

Eugenie

Je bent er toch vanaf hé.

Jef

Natuurlijk, jullie moeten niet meer krabben.

Anna

En Eugenie?

Wat heb jij gisteravond gedaan?

Eugenie

Euh... ik weet het niet meer

Anna

Hoe je weet het niet meer.

Ben je nu al vergeetachtig geworden?

Eugenie

Euh... ik heb...

Jef

Zeg het maar, je moet niet beschaamd zijn.

Anna

Beschaamt?

Op die ouderdom?

Laat me niet lachen.

Allé vertel, wat heb je gisteravond gedaan?

Eugenie

Ik heb zitten praten met Jef

Anna

Met Jef?

En op wie zijn kamer.

Eugenie

Euh.... Euh...

Jef

Op mijn kamer.

Anna

Als daar maar iets goeds van komt.

Eugenie

Ja maar, je moet niet denken dat wij....

Anna

Dat wij wat?

Eugenie

Rare dingen hebben gedaan.

Anna

Eigenlijk heb ik daar geen zaken mee.

Jullie doen wat jullie willen, je hebt de ouderdom ervoor.

Eugenie

En wat heb jij gisteravond gedaan?

Anna

Euh...euh...

Eugenie

Op Jef zijn kamer heb je niet gezeten.

Anna

Neen, niet op Jef zijn kamer.

Eugenie

Waar dan wel.

Anna

Op euh...

Jef

Op Karel zijn kamer?

Anna

Eigenlijk ... ja op Karel zijn kamer.

Ben

Op de kamer van Opa?

Anna

Ja, maar Ben, je moet niet denken dat er rare dingen gebeurt zijn.

Ben

Dat denk ik helemaal niet.

Jullie zijn oud en verstandig genoeg om te weten wat jullie moeten doen.

Jef

Oud wel, maar verstandig dat weet ik nog niet.

Anna

Niet lachen hé, Jef.

Jij bent ook al een beetje oud, maar verstandig dat weet ik nog zo niet.

Ben

Allé, jullie hebben op elkaar zijn kamer gezeten.
En wat moet ik mij daar bij voorstellen.

Anna

We zullen eerst over die klachten eens spreken.

Eugenie

Heb je ze bij Ben?

Ben

Ja, hier.

Jef

En wat zijn de klachten?

Ben

Eigenlijk zijn er geen klachten.

(Karel komt binnen)

Anna – Eugenie – Jef

GEEN KLACHTEN?

Karel

Neen, er zijn geen klachten.

Ben

Niemand van jullie hebben een klacht opgeschreven, behalve...

(Karel neemt zijn papiertje uit de handen van Ben)

Karel

Neen, Ben, er zijn geen klachten.

Niet van Anna, niet van Eugenie niet van Jef en zeker niet van mij.

Dus, alles is hier in orde.

Anna

Hoe knoop je dat aan elkaar.

Gisteren was niemand tevreden en nu is opeens iedereen tevreden.

Eugenie

Ik ben zelfs heel tevreden.

Anna

Ik eigenlijk ook.

Ben

Vertel nu eens wat jullie op elkaar zijn kamer te vertellen had.

Karel

Hoe weet jij dat?

Ben

Anna heeft het juist verteld.

Karel

Anna, ik had nog zo mooi gevraagd om het tegen niemand te vertellen.

Jef

En ik had dat tegen Eugenie ook gezegd.

Karel

Hoe tegen Eugenie?

Jef

Wel ja...

Dat wij samen op mijn kamer gezeten hebben.

Karel

Jullie ook al?

Zwijg toch van die vrouwen hé.

Ben

Ja Opa,

Vrouwen hé, en ik moet nog trouwen.

Anna

Wat is het van moeten.

En met wie?

Ben

Dat vertel ik straks wel, maar wees gerust wij hebben nog geen trouwplannen.

Karel

Onze Ben is verliefd op.....

Ben

Nog niet zeggen Opa.

(De directeur komt binnen)

Piet

Dag allemaal.

Hoe gaat het hier?

Iedereen

Goed meneer Piet.

Piet

Dat hoor ik graag.

Over iets anders gesproken.

Jullie weten dat er hier in dit rusthuis nogal veel ongenoegde mensen rondlopen en dat is niet bevorderlijk voor nieuwe mensen in te schrijven.

Anna

Ongenoegen, meneer Piet?

Dat is het eerste waar ik van hoor.

Eugenie

Ik heb dat ook nog niet gehoord.

Piet

Zijn er dan geen klachten?

Jef

Ik zou niet weten waarover wij zouden moeten klagen.

Piet

En jij Karel, heb jij iets gehoord over ...

Over, bijvoorbeeld... slechte dienstverlening.

Karel

Ik? Meneer Piet.

Ik zou niet weten wat er hier verkeerd loopt.

Piet

Nochtans hebben jullie gisteren nogal zwaar uitgehaald tegenover het personeel.

Maar wees gerust we hebben een tweede verpleegster aangeworven.

Anna

Een tweede verpleegster?

En we zijn maar met vijf mensen.

Piet

Neen, het is geen verpleegster.. het is een verpleger.

Dat is beter voor Katy.

Anna

En wie is het?

Piet

Dat zal ik straks zeggen, want eerst moeten alle ongenoegens van de baan zijn.

Om te beginnen met Anna.

Wat zijn jou klachten?

Anna

Euh... euh... ik heb helemaal geen klachten

Piet

Nochtans had jij klachten over de verpleegster.
Over het koffiemeisje.
Over dat krabben van Jef.

Jef

Oei, Anna, dat zijn wel veel klachten.

Piet

Zwijg maar Jef, want jou klacht ging over mij.

Jef

Oh, dat was maar een kleinigheid.

Piet

Een kleinigheid?
Dat vind ik niet.
Jij suggereerde dat ik te veel aan jullie geldbeugel zat.

Jef

Eigenlijk, meneer Piet, die klacht was over de vorige directrice.

Piet

Ah zo.
Dat is dan opgelost.

Jef

Jaja.... Opgelost.

Piet

En Anna?
Zijn jou klachten al opgelost?

Anna

Ja, natuurlijk meneer Piet.

Piet

Oké dan.
En Eugenie waarover gingen jou klachten?

Eugenie

Over niets, meneer Piet

Piet

Nochtans had jij een klacht over de dienstverlening in het algemeen.

Eugenie

Dat is ook opgelost, meneer Piet.

Piet

Zo, als er geen klachten meer zijn dan kan ik het volgende vertellen.

(Liesje komt binnen)

Liesje

Dag allemaal.

Karel

Je bent zo vrolijk?

Liesje

Natuurlijk.

Piet

Kunnen we nu voort doen?

Liesje

Sorry, meneer Piet.

Ik ga naar de keuken om koffie te zetten.

Piet

Neen, blijf maar hier en zet je bij de groep.

(Liesje gaat bij Ben zitten en knipoogt naar hem)

Heeft er niemand nog iets te zeggen?

Iedereen

Neen

Piet

Ik mag jullie met veel plezier aankondigen dat we voor volgende maand drie nieuwe inwoners zullen krijgen.

Anna

Dat is al heel lang geleden dat er nog nieuwe inwoners bijgekomen zijn.

Eugenie

En onze Louise dan?

Anna

O, sorry.

Ik was haar een beetje vergeten.

Piet

Mag ik voort praten?

Iedereen

Jajaja

Piet

Ten tweede, we krijgen een nieuwe verpleger bij.
Dus we zullen vanaf morgen twee mensen hebben die jullie kunnen verplegen.

Karel

Wie zal dat wel zijn?

Piet

Enerzijds Katy
En de nieuwe is onze goede vriend Ben.

Iedereen

BEN

Ben

Inderdaad, ik kom morgen hier werken.

Liesje

Dat vind ik tof, Bentje.

Piet

Bentje?
Zo familiair?

Ben

Ja, meneer Piet.
Liesje en ik zijn verliefd op elkaar.

Piet

Ik was er eigenlijk al een beetje van op de hoogte.
Allé, dat vind ik heel tof, maar het is te hopen dat jullie werk er niet onder zal lijden.

Ben

Wees maar gerust.
Werk en privé worden goed gescheiden.

Piet

Dat hoor ik graag.
Nu verder.
Eigenlijk heb ik niets meer te zeggen.
Zo dat was het dan ik wens jullie nog een prettige avond samen.

Karel

Meneer Piet?
Ik heb nog een vraagje.

Piet

Ja vraag maar.

Karel

Hoe wist jij van die liefde tussen Ben en Liesje.

Anna

Ja, en van onze klachten.

Jef

En van dat krabben.

Piet

Ik moet iets bekennen.

De dienst voor intern onderzoek op rusthuizen hebben mij er toe gedwongen om bij jullie een spion te plaatsen.

Iedereen

EEN SPION???

Piet

Ja een spion.

Maar ik moet er bijzeggen, het komt zeker niet van mij uit.

Jef

Dat geloven we, meneer Piet

Anna

Ja, dat geloven we, want jij bent daar veel te braaf voor.

Eugenie

En wie is die spion als ik vragen mag?

(Nu staat Louise recht en doet haar vermomming uit)

Louise

Ik ben die spion.

Anna

Waarom?

Louise

Jullie waren zo met zichzelf bezig dat jullie niet meer zagen hoe er hier gewerkt werd of liever gewerkt wordt.

Neem nu onze Jef.

Jef

Wat is er van mij?

Louise

Jef toch.

Zou je niet liever uit die rolstoel komen?

Iedereen
JEF

Hoe dit afloopt....!?